

AANVALLÛÛH!

Je moet wel een uitzonderlijk eenzaam kluizenaarsbestaan leiden wanneer je de WK-gekte wilt ontlopen. Aan de kassa's bij Albert Heyn word je tijdelijk met 'volgende speler' aangesproken als je je boodschappen op de transferband deponert. Bier koop je momenteel niet in een kratje, maar in een oranje hoed. De Boerenbond biedt haar klanten voor f 6,95 een elftal goudvissen aan. En de toch al schreeuwende krantjes van It's, Wickes of Mikro Electro doen er dezer dagen nog eens een schepje bovenop door het aanbieden van allerlei voltreffers, krakers of knallers. Het kwam er nog maar aan te kort dat de spelleiding van onze eigen Poule WK'98 na iedere gewonnen wedstrijd van 'onze jongens' op oranje-tompoezen gaat tracteren. Hoewel... het is natuurlijk een prachtige gelegenheid om behalve kennis ook de winst onderling te delen. Kwestie van bedrijfscultuur.

Als niet-voetbalkenner heb ik nog even met de gedachte gespeeld om op sluwe wijze de 'rode lantaarn' binnen te halen door de meest onwaarschijnlijke scores in te vullen (Jamaica-Iran: 25-13 en Japan in de finale tegen de Verenigde Staten), te gokken op een vijftigtal deelnemers, hetgeen me vrijwel zeker een bruto winst van 150% zou opleveren. Maar dat noemen ze spelbederf en daar wil ik niet aan meedoen. Hoewel de winst toch altijd goed geweest zou zijn voor een stuk of tien oranje-tompoezen.

Toegegeven, de openingsceremonie op het Place de la Concorde was een reuze spektakel waarvan ik met volle teugen heb genoten. Mijn kapper wist diezelfde week nog te vertellen dat ze bijna twee jaar lang heel intensief geoefend hebben voor dit futuristisch gebeuren, waarbij het vooral op onderlinge samenwerking aan kwam. Hij vertelde het, alsof hij hoogstpersoonlijk aan de voorbereidingen had deelgenomen en een deel van het reusachtige team had gecoacht. Maar hij vertelt wel meer dingen waarvan ik de betrouwbaarheid soms betwijfel. Toch zette zijn praatje me ertoe aan om zo af en toe eens een wedstrijd te volgen. Sinds ik tijdens de vorige personeelsdag op de middenstip van het Willem II-stadion in Tilburg heb gestaan, is er kennelijk toch iets in me losgemaakt.

Eerlijk gezegd groeit het enthousiasme met de dag, zeker wanneer je ziet hoe elf individuen zich tot een team aaneensmeden om een winnende prestatie neer te zetten. Ongetwijfeld is daaraan heel wat organisatie-advieswerk en training door bondscoach Hiddink aan voorafgaan. "Als collega's zul je lief en leed met elkaar moeten delen en een flink incasseringsvermogen moeten hebben. Stop geen negatieve energie in de groep want dat werkt contra-productief en zal een topresultaat in de weg staan", liet hij ieder persoonlijk voorafgaand aan het WK nog eens schriftelijk weten. Dat is nog eens krachtige teambuilding-taal, die korte metten maakt met allerlei gedroomde koninkrijkjes. Nooit gedacht dat van voetballen nog zoveel te leren valt!